

प्रवेश सं० १८१६१

विषयः पुराणेतिहासम्

क्रम सं० _____

नाम चैत्रकृष्णपक्षपापमोचनी महात्म्यम् (भविष्योक्त पुराणस्थम्)

ग्रन्थकार _____

पत्र सं० २ पल्लव्यम्

अक्षर सं० (पंक्तौ) ३६

पंक्ति सं० (पृष्ठे) १०

श्लोक सं० _____

लिपिः देना.

आधारः का.

आकारः ६.७" x ४.७"

वि० विवरणम् अपूर्ण

14727

पी० एस० यू० पा०--७७ एम० सी० ई०--१६४१--४० ०००

नं. ३७७६



यावत्प्रभातसंध्यास्नातावन्ति ह ममांतिके इति श्रुत्वा मुनेर्वाक्यं त्रयभीताग्भवा
 पुनर्वैष्णवमासतमृषिं तपस्तप मुनेः शपथपाप्मीता बहुलात्ययित्सरान् वर्ष
 णांपंचपंचाश ५५ त्रयमासा ६ दिनत्रयं ३ सारे मे मुनिना सांदिनि शार्दनि वचा भवत्
 सातं पुनरुवाचाय तस्मिन्काले गते मुनिं आदेशो दीयतां वसन्सदंस्वगदं प्रति २६
 मेधावी उवाच प्रातःकाले धुनैवास्ते श्रुयतां वचनमम कुर्वे संध्यां नतिं पावर्तं
 वत्सं सुस्थिरा भव इति वाक्यं मुनेः श्रुत्वा त्रयानंदसमाकुला स्मिन्तं कृत्वा तु सा किंचि
 त्प्रत्युवाच सुस्मिन्तं असरो वाच किपत्यमाणा विप्रेन्द्र तव संध्यागतानघ नयि प्रस
 दं कृत्वा तु गतः कालो विचार्यतां इति तस्य वचनं श्रुत्वा विस्मयो मुखलोचनः
 संध्यात्वा हृदि विप्रेन्द्रः प्रमाणमकरोत्तदा समाः सप्तपंचाशद्वताममते या सरुचक्रोध
 संततस्तस्यैवाला मां लोबे भवस नेत्राभ्यां विस्फुलिंगान्संमुखमानो नि कोपतः

५८
२४
(१)

महीपारंगते - ५१२

कालरूपानुतां दृष्टातपसः क्षयकारिणी दुःखार्जितं मम तपो नीतं ते दनयाक्षयं ॥
 सकंपो मुनिस्तत्र पशुवाचा व्याकुलेंद्रियः तौ शशापसमेधावीतं पिशाची भवेति वा ॥
 पिशाचापावेदुराचरि कुलं रेषात कृषिये इति शपेन सादृधा विनया वनता स्थिता उवाच
 वचनं सुभूषसादं वांछती मुनि प्रसादं कुरु विषे द्रष्टा पानुग्रहं कुरु सतोसगोहि नवति
 वचोभिः सत्रमपदे त्वया सह मम वृत्तनीता श्रवणवत्सराः एतस्मात्कोशणात्स्वामि
 प्रसादं कुरु स्ववत मुनिस्त्वया च शृणु मे वचनेन प्रेक्षा पानुग्रहकारकं किं करोमि त्वया
 पापक्षये नीतं तपो मम वैत्रस्पकृत्त्वपक्षेया भवत्येकादशी पुनः पापमोचनी नाम
 सर्वपापक्षयं करी तस्या वने कृतं सुभूषिणा च त्वेषा स्याति इत्युक्त्वा तं मेधावीतगा
 मपितुराश्रमं तमागतं समा लोकोपचयनः प्रत्युवाच ह किमेतद्दिनं पुनस्तथा पुराय
 क्षयं कृतं मेधायुवाच पापकर्म कृतं नारमित्वा चाश्रमया प्रायश्चित्तं ब्रूहि तात येन पा

महीपारंगते

यवन उवाच वैत्रस्पवासिते पक्षेनामा वैपापक्षोचनी अस्या वने कृतं पुत्र सर्वपापक्षयं
 वनेत इति श्रुत्वा पितुर्भीका कृतं तेन वृत्तान्तं गते पापक्षयं तस्य पुण्यमुक्ता बभूवुः ८५
 साप्येवं मुंजुवोषा च कृतं तद्गतमुत्रम पिशाचत्वविनिर्मुक्ता पापमोचनी सा ब्रूयात् दिव्यरू
 पधरा सा च गता नागं वराशराः इत्यं भन प्रभावं हि पापमोचनी कावतं पापमोचनी का
 राज्ञे मे कुर्वन्ति नरोत्तमः तेषां यत्पातकं किञ्चित् सर्वे वपे वनेत वदना च द्रष्टुं द्राज नो
 सहस्रफलं लनेत वदना हेमवारी च स्वरापो गुरुतमगः वनस्पद्यी स्यात्स्वरणा
 त्यापमुता भवेति ते वहुपुण्यं वदेत् तत्कारणाद्गतमुत्रमं ८६ इति श्री भविष्योत्तरपुराणे
 वैत्रकृत्वा पापमोचनी मरुत्स्य पुष्टिद्विउवाच वासुदेवनमस्तत्पुण्यं कथयस्व प्रसादतः वैत्र
 स्यमुत्पक्षे तु किं नामैकादशी भवत १ श्री कृष्ण उवाच शृणु मे कर्म नाराज कथामेनां पुरातनी
 वसिष्ठो मामुक्तयन्त्यदि ली पापदहते दिली पउवाच भगवन्प्रातुमिच्छामि प्रपश्यस्व प्रसा

चैत्रे मासि सिते पक्षे किं नामैकादशी भवेत् वसिष्ठ उवाच साधु पृच्छन्त पञ्चो ह कथया
मित वाग्रतः चैत्रस्य शुक्लपक्षे वैकामदनाम नामतः एकादशी पुण्यतमा पापे ध
नदानलः शृणु राजकथां एतां पापघ्नी पुण्यवर्द्धनी पुराणाग पुरस्मै हेमरत्नावि
भूषिते पुंडरीकमुखानागानि वसन्ति मंदोत्कराः तस्मिन्पुंडरीको रासे राजकरो
तिथि गंधर्वैः किन्नरैश्चैव भूषिताः मस्यते वराशरा तुल्यलिता गंधर्वो ललि
तस्तथा उज्जैरागेण संरक्तो दंपती कामपीडितौ रेमा ते स्वर्गहेरस्ये धनधान्ययुते
तथा ललितायाः सहृदये पतिर्भावति सर्वदा हृदये तस्य ललितानि त्यं वसति भा
मिनी एकदा पुंडरीकाद्याः श्रीरुतिसदसि स्थिताः गीतंगानं प्रकुर्वन्ते ललितोदपितां
स्मरन् मनोभवं विदित्वा वै तं च तत्र भुजंगा राह स क्रोधं तु तदा वाक्यं पुंडरीको ब्रवी
तपः क्रोधं संरक्तनयनो वक्ष्याति भयंकरः शशोपललितं तत्र गायं तं मदनानुरं